

- 5) Er Nydelsens Varighed afhængig af flere Personers Liv paa den Maade, at den ophører, naar en hvilken som helst af de paagældende afgaar ved Døden, bestemmes dens Værdi efter Reglen under Nr. 4 saaledes, at den ældste Persons Alder lægges til Grund for Beregningen. Skal Nydelsen først ophøre ved den længstlevende Persons Død, beregnes dens Værdi efter samme Regel paa Grundlag af den yngste Persons Alder.
- 6) Den aarlige Rentenydelse af en Kapital, hvis Forrentning ikke nøjagtig kan angives, ansættes til 4 pCt. af Kapitalen.

Efter de her angivne Regler beregnes ligeledes Værdien af Rentenydelser eller andre periodiske Ydelser, naar den skal fradrages ved Beregningen af Arveafgiften af de Kapitaler eller andre Genstande, hvorpaa de hvile, eller naar en Arving eller Legatar, hvem Udredelsen af saadanne Ydelser maatte være paalagt, skal fradrage disse ved Beregningen af Arveafgiften af den ham tilfaldne Lod. Rente- eller Indtægtsnydelsens Værdi bliver i disse Tilfælde at bestemme efter Forholdene, navnlig de paagældende Personers Alder paa den Tid, Afgiften beregnes af den Kapital, hvorpaa Rente- eller Indtægtsnydelsen hviler.

§ 21.

Afgiften beregnes af de enkelte Arvelodder og udredes af disse.

Den, hvem en Brugs- eller Indtægtsnydelse af visse Ejendele eller en vis Kapital er tillagt, kan kræve, at Afgiften udredes af de Midler, hvorpaa Brugs- eller Indtægtsnydelsen hviler, eller at det til Afgiftens Udredelse fornødne Beløb tilvejebringes ved Laan mod Pant i disse Midler. Disse Regler finde dog ikke Anvendelse i de i § 4, litr. c. og d. ommeldte Tilfælde.

Er det ved Testamente bestemt, at visse Arvelodder skulle udredes fri for Afgifter, betragtes de paagældende Arvelodder som forøgede med det til Afgifternes Udredelse fornødne Beløb, og Afgiften udregnes paa den Maade, at der til Arveloddens Beløb først lægges det Beløb, som Afgifterne af samme vilde udgøre, beregnede paa sædvanlig Vis, og af det saaledes fremkomne Beløb beregnes den Afgift, der vil være at erlægge.

Ved Opgørelsen af de enkelte Arvelodders Størrelse bliver alt, hvad samme Person erhverver efter samme Arvelader, at betragte som en samlet Arvelod. Har en Arving, Legatar eller Gavemodtager tidligere modtaget Arv, Legat eller afgiftspligtige Forskud, Forstrækninger eller Gaver fra samme Arvelader eller Giver, maa som Følge heraf de saaledes modtagne Beløb medregnes ved Opgørelsen af den afgiftspligtige Lod, men i den Afgift, som derved fremkommer, fradrages den Arveafgift, som tidligere maatte være erlagt af de paagældende Erhvervelser. I Formuefællesskab levende Ægtefæller betragtes i denne Forbindelse som samme Arvelader, naar de afgiftspligtige Beløb ere udredede af Fællesboet eller skulle udredes af dette, ligesom ogsaa Arv, der tilfalder i Formuefællesskab levende Ægtefæller, betragtes som en samlet Arv, medmindre Arveladeren maatte have bestemt, at Arven skal undrages Formuefællesskabet.

Medføre foranstaaende Bestemmelser, at det Afgiftsbeløb, en vis Arving eller Legatar har at udrede, overstiger, hvad der tilkommer ham efter Arveladeren, betragtes det overskydende som en ham personlig paahvilende Gæld, der er Arveladerens Bo og dennes øvrige Arvinger uvedkommende. Det samme gælder om Arveforskud,